Rînduri în pragul noului sezon rugbistic...

La 15 martie, iubitorii sportului cu balonul oval vor fi prezenţi la primele întreceri oficiale ale sezonului: meciurile din cadrul campionatului republican.

Ediţia din acest an a campionatului prezintă un interes deosebit. Şi aceasta, datorită, în principal, bogatului calendar internaţional pe care îl are în perspectivă rugbiul romînesc. Din nou, în centrul atenţiei generale se situează meciul-revanşă cu reprezentanţii „cocoşului galic". Cu toate că bilanţul intîlnirilor romîno-franceze ne este favorabil, cu tot avantajul jocului acasă (partida este programată în noiembrie, la Bucureşti) şi în ciuda declinului aparent al alb-albaştrilor, confruntarea aceasta rămîne deschisă. Ea trebuie privită cu toată seriozitatea. Să nu se uite că în 1957, tot la Bucureşti, francezii au fost conduşi cu 15—6 pînă în ultimele minute de joc, dar rezultatul le-a fost favorabil pînă la urmă... Aşadar, grijă deosebită pentru această intîlnire importantă.

Cu rugbiştii francezi ne vom intîlni însă şi mai devreme, în mai, cu ocazia dublei intîlniri, de seniori şi juniori, cu selecţionatele Pirineilor. Intr-un fel, o „repetiţie generală" în vederea meciului de la sfîrşitul anului.

In ordine cronologică — ca grad de dificultate — se înscrie meciul, în deplasare, cu reprezentativa Italiei, din decembrie, meci care, de asemenea — în ciuda victoriei cu 14—6 obţinută în 1962, la Bucureşti — nu ne scuteşte de emoţii.

Foarte interesantă se anunţă şi ediţia 1964 a „Cupei Păcii", care va fi organizată în luna mai, de federaţia de rugbi a R.D.G. Interesantă şi echilibrată mai ales, dacă aşa cum se preconizează — lotul echipei noastre va fi format, cu precădere, din elemente tinere, de perspectivă, în linii mari formaţia care a evoluat cu suficient curaj, anul trecut, în turneul de la Deva.

In sfîrşit, probleme deosebit de dificile vor avea de rezolvat în acest an şi unele echipe de club, ca de pildă Griviţa Roşie, în „C.C.E.", Steaua, Dinamo şi C.S.M.S. Iaşi în intîlnirile cu redutabila echipă engleză Harlequins etc.

Iată de ce problema unei temeinice şi multilaterale pregătiri se impune să se afle în atenţia tuturor antrenorilor noştri. Cunoscutul proverb popular „ziua bună se cunoaşte de dimineaţă" are o perfectă aplicare şi în cazul echipelor noastre de rugbi, aceasta însemnînd, prin analogie, maximum de randament — ce se cere — încă din primele etape. Am fi foarte bucuroşi să

Una din cele mai spectaculoase intîlniri din campionatul precedent, cea dintre Griviţa Roşie şi Dinamo: C. Stănescu a scos balonul din grămadă şi il transmite, spectaculos, liniei sale de treisferturi...

Foto: T. Roibu

constatăm că antrenorii noştri, învăţînd din experienţa de pînă acum, n-au neglijat acest aspect esenţial în munca lor.

Ar fi însă o gravă greşeală să socotim că un antrenor care a fost preocupat numai de pregătirea fizică, tehnică şi tactică a elevilor lui, a rezolvat totul. Fiindcă experienţa ne-a dovedit că în cursul unei competiţii mai avem de-a face şi cu alte „necunoscute", care ne creează multe şi spinoase probleme. Aş vrea să mă refer, în special, la latura disciplinară. La acest capitol, din păcate, ne situăm la un nivel încă necorespunzător. Sfera noţiunii de disciplină este foarte largă. Ea include, înainte de toate, respectul faţă de spectatori, de adversari, de arbitru. Cînd acest criteriu se află la loc de cinste, atunci avem de-a face cu meciuri de adevărată ţinută sportivă. Adică tocmai ceea ce aşteptăm de la rugbiştii noştri. Noţiunea de disciplină presupune însă şi respect între jucătorii aceleiaşi echipe, între aceştia şi antrenorul respectiv. Este vorba de un proces firesc, care se realizează iniţial la locul de muncă, se completează şi se desăvîrşeşte la antrenamente, în deplasări. Aici trebuie să se vadă adevărata artă a antrenorului, calităţile sale de pedagog. O echipă în care jucătorii sînt uniţi sufleteşte poate realiza mult mai mult decît dacă ar avea individualităţi excepţionale, dar care fiecare ar gîndi însă în felul lui. Lipsa de omogenitate sufletească dintre jucători poate eclipsa toate celelalte calităţi, luate în parte, şi poate aduce în impas echipa, în ansamblul ei. Este vorba, cu alte cuvinte, de o preocupare deosebită pentru pregătirea educativă a rugbiştilor noştri, realizată, în principal, de antrenori, dar susţinută, îndrumată şi supravegheată atent de către conducerile secţiilor de resort, ale cluburilor şi asociaţiilor sportive respective.

Nu întîmplător am insistat asupra acestui aspect, căruia — din păcate — nu i se acordă importanţa cuvenită. Am fost martori, nu de mult, la un meci între două echipe fruntaşe ale rugbiului nostru, Griviţa Roşie şi Dinamo. Un meci în care — în pofida frumuseţii unor faze — jucătorii ambelor echipe au urmărit adesea mai mult... picioarele adversarilor direcţi şi mai puţin balonul. Este greu de presupus că antrenorii şi conducerile celor două echipe, n-ar fi tras concluziile necesare pentru ca astfel de situaţii să nu se mai repete.

Sintem datori să veghem cu toată răspunderea la cele ce se întîmplă pe terenurile de rugbi, să fim interesaţi de existenţa unui spirit sănătos între jucători, între formaţii. In această direcţie, recomand comisiei de disciplină a federaţiei să manifeste şi mai multă fermitate, să acţioneze cu severitate, dar principial. Aceeaşi comisie să prezinte periodic referate în faţa jucătorilor şi antrenorilor în legătură cu ţinuta rugbiştilor, cu comportarea lor pe teren. Tot astfel, comisia de propagandă a federaţiei să publice în presă, ori de cîte ori este cazul, buletine cu numele celor eliminaţi din joc, cu măsurile disciplinare luate. In totalitatea lor, aceste recomandări şi sugestii nu urmăresc decît să ajute la crearea unei atmosfere cu adevărat sportive, pe terenurile de rugbi. Campionatul care începe acum să fie un bun prilej de valorificare a talentului şi muncii fiecărui jucător, să stabilească adevărata ierarhie a celor mai buni, a acelor sportivi în măsură să ne reprezinte culorile ţării în multiplele examene internaţionale la care m-am referit la început.

Cu convingerea că jucătorii, antrenorii, toţi factorii interesaţi în progresul rugbiului nostru au înţeles rostul rîndurilor de faţă, urez tuturor echipelor succes deplin!

MIHAI NICULESCU
vicepreşedinte al Federaţiei romîne de rugbi

Veşti de la corespondenţi

NOI ASOCIAŢII SPORTIVE

● *La Caracal a luat fiinţă de curînd o asociaţie sportivă, care cuprinde 220 de elevi şi profesori ai Centrului Şcolar Cooperatist. Asociaţia sportivă Olimpia, cum a primit denumirea, va avea următoarele secţii: atletism, handbal, volei, turism şi tir.*

G. Donciu

● Recent, la Spitalul unificat Vaslui a fost organizată asociaţia sportivă Sănătatea. Peste 100 de salariaţi ai spitalului şi-au completat adeziunile de membru UCFS.

V. Vasiliu

CURS DE INSTRUCTORI PENTRU ORIENTARE TURISTICA

Comisia regională de turism Ploieşti a organizat nu de mult cursuri de pregătire a instructorilor voluntari pentru orientare turistică. Lecţiile au cuprins indicaţii tehnice de orientare. De asemenea, au fost făcute expuneri despre fauna şi flora patriei.

Cursurile au fost absolvite de 40 de membri UCFS.

Gh. Apostolescu şi Gh. Alexandrescu

UN NOU SPORT IN ORAŞUL FAGARAŞ

In oraşul nostru au fost făcuţi primii paşi spre practicarea unui nou sport: hocheiul pe gheaţă. Datorită sprijinului acordat de conducerea Combinatului chimic, care s-a preocupat îndeaproape de amenajarea unui patinoar, cumpărarea de patine şi construirea croselor, a şi avut loc un meci de hochei între echipele Chimia şi Selecţionata Făgăraşului. Numeroşi cetăţeni au ţinut să vizioneze acest joc şi de atunci numărul spectatorilor a crescut continuu.

Bucur Stoiciu şi Traian Lancea

ASOCIAŢIE SPORTIVA FRUNTAŞA

Asociaţia sportivă Avîntul din comuna Bobda, raionul Timişoara, este fruntaşă pe raion. Pînă în prezent, peste 70 de sportivi şi-au trecut normele pentru cucerirea Insignei de polisportiv. De asemenea, asociaţia are cinci secţii afiliate la federaţiile de specialitate, cu 62 de sportivi legitimaţi. Secţia de şah desfăşoară o bogată activitate şi numără 41 de sportivi clasificaţi, dintre care 6 au îndeplinit norma de cat. a II-a, iar 12 pe cea de cat. a III-a. Rezultate frumoase au înregistrat şi secţiile de atletism, fotbal şi tenis de masă.

Al. Gross

Al cincilea bilanţ

Sint trei categorii de vîrste, trei generaţii, care s-au intîlnit aici, în marea sală de festivităţi. Au luat loc alături, în băncile de şcoală, ca la festivităţile de sfîrşit de an: elevi, profesori, părinţi şi bunici. Ciufuri bălaie şi negre şi castanii, alături de tîmple albite. Sute de chipuri prezente la acest colocviu despre măiestria sportivă.

Se face o privire retrospectivă asupra activităţii Şcolii sportive de elevi nr. 1 din Capitală. Sînt trecute în revistă zeci de competiţii, performanţe, zilele de antrenamente asidue, succesele, dar şi... insuccesele. Cîte evenimente deosebite au existat într-un an? Nimeni nu face o statistică a lor, dar fiecare este preocupat de atîtea întrebări legate de ele: „Nu puteam realiza mai mult?", „Ce-am învăţat din competiţia X?" sau „De ce băiatul meu a ocupat numai locul III?"

Trei categorii de vîrstă s-au adunat, pe băncile suporterilor, pentru a-şi spune cuvîntul în legătură cu formarea tinerei generaţii de sportivi. Au venit să aplaude la şedinţa festivă de bilanţ pe recordmanii şi campionii invitaţi la prezidiu, pentru a li se înmîna premiile: Ion Şerban *— săritura în înălţime — sală;* Ilieşu Horia *— 110 mg locul II în campionatul R.P.R. de juniori;* Dorina Şolea *— 60 mg (9,3) record R.P.R.;* Marian Vizitiu *— greutate şi disc, locul I S.S.E.;* echipa de schi 8 + 1 băieţi şi schi 4 + 1 fete, *campioane R.P.R. la juniori şi enumerarea ar putea fi continuată încă.*

Privirile urmăresc chipurile fericite ale premiaţilor. Apoi se opresc o clipă pe literele albe ale lozincii: „Primii în sport, primii la învăţătură". Şi ca un răspuns, pentru fiecare din premiaţi se citesc şi performanţele din... cataloage: 9, 10, 10, 9...

Alături de mine şade o fetiţă cu ochii negri ca tăciunii.

— Cum te cheamă?

— *Elena Stoica, clasa a II-a şcoala nr. 24, îmi şopteşte ea la ureche.*

— Şi ce sport practici?

— *Gimnastica.*

— Dar care este nota cea mai mică pe care ai primit-o anul acesta la şcoală?

— *Am un 9 la aritmetică, dar nu mi l-a trecut „tovarăşa" în catalog. Incolo...*

Elena Stoica se numără printre cei 2 550 de elevi ai Şcolii sportive nr. 1 şi asistă cu toată seriozitatea la acest colocviu în care se discută despre activitatea lor pe timp de un an la sport şi învăţătură.

— Cîte asemenea conferinţe s-au desfăşurat la Şcoala sportivă de elevi nr. 1?

— *Şcoala noastră este anul acesta la a cincea aniversare, ne răspunde tovarăşul director* Ion Dumitraşcu. *Aşa că este al cincilea bilanţ. Al cincilea şi cel mai bogat.*

Cinci ani înseamnă relativ puţin pentru consacrare în sport. Dar paşii pe care-i fac spre aceasta cei peste 2 500 de elevi de aici sînt paşi mari, hotărîţi şi siguri.

VIOREL TONCEANU

O duminică fără fotbal

(Urmare din pag. 1)

împreună în sala de la stadionul Republicii? Am auzit că e un concurs de tenis de masă... Sport „complimentar", ce să-i faci!

★

Discuţia următoare la care am participat în această dimineaţă de „duminică fără fotbal" a avut loc în faţa frizeriei „Ciufulici".

— Dacă nu mergem pe stadion, nu intru să mă tund!

Un ţinc plinuţ, într-o canadiană îmblănită, ce-i ajungea mai jos de „poale", se oprise în faţa vitrinei, de unde nu voia să se mişte în nici un chip.

— Dar s-au amînat meciurile — încercă tatăl lui să explice micului „microbist".

— Aşa zici tu, numai ca să nu mă iei cu tine!

Am intrat şi eu în discuţie, tocmai cînd tatăl nu mai avea decît argumente „tari".

— Cum te cheamă?

— **Radu Popovici.**

— În ce clasă eşti?

— Intr-a-ntîia la şcoala elementară nr. 19. Apoi brusc: Dar tu ce te amesteci?

I-am întins un ziar cu anunţul amînării jocurilor.

— Ia să vedem... Ştii să citeşti?

M-au privit doi ochi, ca nişte sîmburi, întrebători, apoi ştirea — mai silabisit, mai cu ajutorul tăticului — a fost citită.

— Şi 18 martie cînd e?

— Peste zece zile!

— Binee... — şi întorcîndu-se către tatăl lui: să ştii că ştiu să număr zece zile... (Şi a intrat la frizer).

Ce să-i faci! Pasiunile se nasc la orice vîrstă.

★

Privit din cel mai înalt loc al tribunei în timpul orelor cît este deschis pentru patinajul public, patinoarul „23 August" aduce cu o pictură de Dufy. Are ceva „impresionist" în multitudinea culorilor, în veşnica lor mişcare.

Profesoara de fizică **Eva Bilec** şi studenta **Ruxandra Papazol** s-au împrietenit pe luciul metalic al gheţii.

— Dacă ştiam că se amînă meciurile de fotbal, plecam amîndouă pe munte la schi. S-a anunţat prea tîrziu ca să mai avem timp s-o facem, aşa că ne mulţumim cu patinoarul.

— Şi, unde mai pui, adăugă zîmbind profesoara, sîntem şi atît de aproape de stadion.

Nu, indiscutabil. Fotbalul este o pasiune care nu ţine seamă nici de vîrstă, nici de sex.

DE CE NU FAC SPORT TOŢI TINERII DIN ASOCIAŢIA UNIREA-DEJ?

Unirea este cea mai mare asociaţie sportivă din oraşul şi raionul Dej. Membrii UCFS din această asociaţie sînt salariaţi ai Combinatului de celuloză şi hîrtie, Complexului C.F.R., fabricii Bobîlna, I.P.R.O.F.I.L., I.R.T.A., I.G.O. etc. In total, asociaţia sportivă Unirea cuprinde peste 3 000 de membri UCFS. Este normal, deci, ca avînd un număr atît de mare de membri, consiliul asociaţiei sportive (preşedinte **G. Ghirolteanu**, secretar **C. Pop**) să se preocupe de organizarea temeinică a activităţii sportive.

Şi nu se poate spune că nu se întîmplă aşa. Fotbaliştii de la Unirea Dej sînt angrenaţi în campionatul categoriei C, şahul are în sportivii Al. Rodea, R. Baba, M. Tănase, N. Drăgan, M. Horac, reprezentanţi de seamă (de altfel, primii patru deţin categoria I de clasificare), iar atletismul are şi el mulţi amatori la Unirea. O serie de tineri atleţi au obţinut rezultate remarcabile, ca de pildă juniorul I. Căpraru — campion al R.P.R. în proba de 1 500 m, M. Olteanu — locul III pe ţară la triplusalt, cu 12,66 m. Succese demne de reţinut au realizat şi membrii secţiilor de aeromodele, popice şi tenis de masă.

Se pune însă o întrebare firească: **cîţi din cei 3 000 de membri ai asociaţiei Unirea Dej practică sportul în mod organizat?**

Făcînd o adiţiune a numărului de sportivi din secţiile de performanţă, constatăm că aproximativ 220 de tineri practică cu regularitate sportul. Ce fac însă ceilalţi membri ai asociaţiei?

Trebuie avut în vedere — bineînţeles — că o parte dintre aceştia sînt vîrstnici şi, ca atare, nu mai pot practica orice sport. Dar vîrstnicii — după cum ne spunea tov. Gh. Gherase, preşedintele consiliului raional al UCFS — sînt în minoritate faţă de cei tineri. Iar tinerii nu prea sînt văzuţi pe terenurile de sport ale asociaţiei.

Consiliul asociaţiei Unirea organizează, ce-i drept, competiţii sportive de mase, ca „duminici cultural-sportive", acţiuni turistice etc. Numărul participanţilor la aceste întreceri nu este însă satisfăcător. Din cei peste 3 000 de membri ai asociaţiei, doar puţini pot fi intîlniţi pe terenurile sportive. De regulă, mereu aceiaşi. Pe de altă parte, competiţiile de mase organizate de consiliul asociaţiei nu au un caracter continuu. Se dispută cîteva săptămîni, şi apoi totul intră în... repaus. Pînă la viitoarea întrecere, membrii asociaţiei se rezumă doar la plata cotizaţiilor sportive.

In asociaţia Unirea Dej au crescut numeroşi sportivi talentaţi. Aci, după cum se vede, este vorba de o tradiţie sportivă. In plus, membrii asociaţiei au la dispoziţie suficiente materiale şi echipament sportiv, precum şi terenuri bine amenajate. **Iată de ce socotim că este necesar ca consiliul asociaţiei Unirea să depună o muncă mai susţinută pentru angrenarea unui număr mai mare de membri UCFS în activitatea sportivă.**

R. CĂLĂRAŞANU